

Aramızdan Ayrılanları Saygıyla Anıyoruz

(Vefat tarihi sırasıyla: Oda sicil no, adı soyadı, mezun olduğu okul, mezuniyet tarihi, vefat tarihi)

3900
Ş. Azmi Ardal
Devlet GSA
1970
6 Ocak 2020

8222
Bülent Bolkol
Karadeniz Teknik
Üniversitesi
1976
16 Ocak 2020

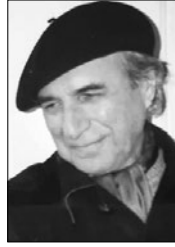
9968
Lokman Kulak
Ankara DMMA
1978
26 Ocak 2020

6996
Şevki Pekin
Aka. V. Beeldende
Kunst
1973
4 Şubat 2020

1852
Aydın Esen
Devlet GSA
1962
6 Şubat 2020

20
Tulu Baytin
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1945
10 Şubat 2020

11575
Selami Alkan
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1980
20 Şubat 2020

859
**Abdullah Hayri
Ebussuutoğlu**
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1956
21 Şubat 2020

11721
Ahmet İşeri
Karadeniz Teknik
Üniversitesi
1980
25 Şubat 2020

3930
M. Fazıl İnanlı
Devlet GSA
1971
26 Şubat 2020

18310
Süleyman Tura
Trakya Üniversitesi
1984
1 Mart 2020

7325
**Şerafettin
Türkmenoğlu**
Devlet GSA
1966
2 Mart 2020

2686
Alpaslan Ataman
Devlet GSA
1966
17 Mart 2020

8463
Mustafa Oğuz Öztuzcu
ODTÜ
1966
18 Mart 2020

1909
Cengiz Bektaş
THS-München
1959
20 Mart 2020

56252
Uğurcan Demir
Yeditepe Üniversitesi
2017
13 Nisan 2020

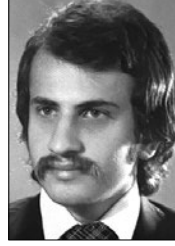
3846
Ünver Anıl
Devlet GSA
1970
21 Nisan 2020

1199
Ömer Oktay Cankut
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1959
25 Nisan 2020

4802
Ayla Ergin
Işık MMYO
1970
30 Nisan 2020

8094
Haluk Kars
Devlet GSA
1976
15 Mayıs 2020

2056
Hüseyin Yüksel Toksoy
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1963
16 Mayıs 2020

10852
H. Gülderen İşanlar
Devlet GSA
1979
19 Mayıs 2020

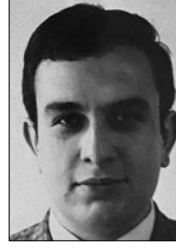
20203
Aynur Aycan
Selçuk Üniversitesi
1987
30 Mayıs 2020

13167
Meral Karaduman
İstanbul DMMA
1981
31 Mayıs 2020

13837
Armağan Yavaşoğlu
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1982
20 Haziran 2020

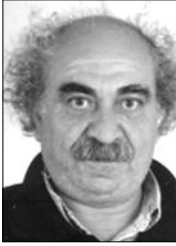
3345
İsmet Kılınçaslan
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1969
24 Temmuz 2020

411
Mehmet Efdal Öney
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1952
25 Temmuz 2020

21388
Meşküre Yankı Atagül
Yıldız Üniversitesi
1988
6 Ağustos 2020

15244
Seyfi Kara
Mimar Sinan
Üniversitesi
1984
28 Ağustos 2020

34983
Ömür Orhon
Trakya Üniversitesi
1982
26 Eylül 2020

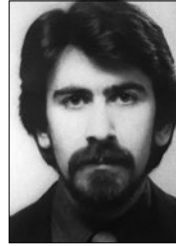
9639
Demir Koyutürk
Devlet GSA
1978
1 Ekim 2020

4023
Aziz Ali Tokmakoğlu
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1971
7 Ekim 2020

17189
Banu Gürkan Karabey
Devlet GSA
1979
14 Ekim 2020

12918
Mehmet Suavi Soykan
Devlet GSA
1981
30 Ekim 2020

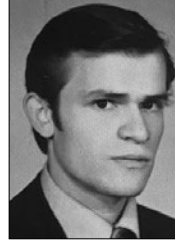
22528
Tahsin Kaan Kantarcı
Trakya Üniversitesi
1991
3 Kasım 2020

16974
Serdar Şenyüz
Mimar Sinan
Üniversitesi
1985
10 Kasım 2020

5462
Mehmet İsmail Günur
Devlet GSA
1970
20 Kasım 2020

6270
Ahmet Yakup Özdemir
İstanbul DMMA
1974
23 Kasım 2020

568
Tayfur Rüştü Şenbal
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1953
7 Aralık 2020

586
Engin Çetiner
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1954
7 Aralık 2020

7244
Mehmet Can Özdemir
İstanbul DMMA
1974
7 Aralık 2020

26
Ruhi Kafescioğlu
İstanbul Yüksek
Mühendis Okulu
1943
12 Aralık 2020

7409
Turhan Şahin
İstanbul DMMA
1975
16 Aralık 2020

11
Mehmet Altay Erol
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1952
12 Aralık 2020

406
Şevket Özden
Devlet GSA
1950
25 Aralık 2020

12143
Hilal Uğuz Özhabeş
Devlet GSA
1980
26 Aralık 2020

15706
Rıza Kul
Devlet GSA
1981
6 Ocak 2021

3947
Ahmet Vefik Alp
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1971
10 Ocak 2021

11717
Kazım Koç
Devlet GSA
1980
11 Ocak 2021

1611
Zeki Öztekin
Devlet GSA
1961
12 Ocak 2021

8681
Ömer Kadri Göktürk
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1976
18 Ocak 2021

11558
Mustafa Ender Erman
Devlet GSA
1979
21 Ocak 2021

14324
Filiz Ocakoğlu
Devlet GSA
1980
23 Ocak 2021

5023
Tamöz Güvenç
Devlet GSA
1972
1 Şubat 2021

8794
Nazmiye Ayşe Şan
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1977
4 Şubat 2021

1197
Şadan Özcan Ayyıldız
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1959
6 Şubat 2021

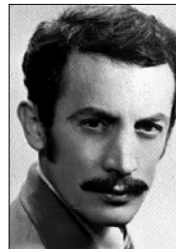
7484
Necmeddin Gürsel
İstanbul DMMA
1975
9 Şubat 2021

6490
Kadir Topbaş
Devlet GSA
1974
13 Şubat 2021

3559
Haldun Baydar
ODTÜ
1969
23 Şubat 2021

10293
Ertan Sümer
Devlet GSA
1979
1 Mart 2021

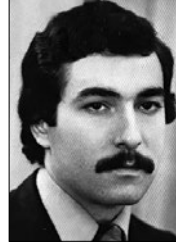
10861
Ömer Hilmi Gülsen
Devlet GSA
1979
14 Mart 2021

4303
Ahmet Münir Duygun
Zafer MMYO
1972
15 Mart 2021

15998
Sevinç Karahan
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1984
16 Mart 2021

10145
Ali Pulat Şimşekalp
Devlet GSA
1978
17 Mart 2021

12137
Ayşe Selmin Bodur
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1980
4 Nisan 2021

22602
Ahmet Can
Trakya Üniversitesi
1989
19 Nisan 2021

10495
Selçuk Biber
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1979
24 Nisan 2021

21335
**Bülent Mustafa
Olcayto**
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1989
26 Nisan 2021

3928
M. Güngör Küçükoğlu
Devlet GSA
1971
3 Mayıs 2021

2779
Ahmet Ergun Oral
AA Sch. Arch.
1962
6 Mayıs 2021

17391
Ahmet Arıçoğlu
ODTÜ
1987
7 Mayıs 2021

1962
Mehmet Doruk Pamir
ODTÜ
1960
26 Mayıs 2021

12026
Engin Çavdar
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1980
2 Haziran 2021

12445
Onur Kenber
ODTÜ
1975
9 Haziran 2021

13282
Selçuk Ege
İDGSA
1982
22 Haziran 2021

5173
Sevim Egemen Kalın
Ankara DMMA
1972
25 Haziran 2021

12358
Beril Timoçin
Devlet GSA
1980
2 Temmuz 2021

12978
Suat Çakır
Devlet GSA
1981
6 Temmuz 2021

8316
Rıdvan Erk
Devlet GSA
1976
20 Temmuz 2021

12496
Sedad Aşkın
Devlet GSA
1981
2 Ağustos 2021

2281
Cevat Ekşi
İstanbul Yüksek Teknik
Okulu
1963
11 Ağustos 2021

36239
Coşkun Bezmez
İstanbul Teknik
Üniversitesi
2007
12 Ağustos 2021

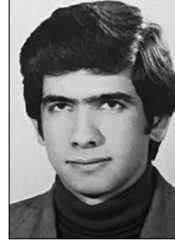
1074
Zafer Yüksel Koçak
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1958
16 Ağustos 2021

10844
**Mustafa Talat
Taviloğlu**
Devlet GSA
1979
20 Ağustos 2021

11696
Ayhan Özgen
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1980
21 Ağustos 2021

12960
Ali Hakan Oraz
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1981
1 Eylül 2021

2841
İsmail Tuncay Uslu
Devlet GSA
1966
14 Eylül 2021

51975
Şiyar Ümit
Lefke Avrupa
Üniversitesi
2015
15 Eylül 2021

683
Doğan Kuban
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1949
22 Eylül 2021

7637
Simiyon Eken
Devlet GSA
1975
28 Eylül 2021

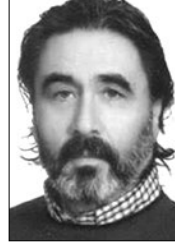
53059
Nur Çil
Dokuz Eylül Üniversitesi
2016
29 Eylül 2021

290
Mehmet Hikmet Günay
Devlet GSA
1944
30 Eylül 2021

15820
Ali Doğan Tanju
Gazi Üniversitesi
1983
30 Eylül 2021

12126
Ahmet Şadan Öcal
Devlet GSA
1980
2 Ekim 2021

13297
M. Hulusi Gayberi
Devlet GSA
1982
12 Ekim 2021

10771
Güngör Kar
Devlet GSA
1979
17 Ekim 2021

13834
Mehmet Cemal Arıř
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1982
29 Ekim 2021

11331
Mehmet Yazıcı
Karadeniz Teknik
Üniversitesi
1979
1 Kasım 2021

6921
Ali Rıza Kutlu
Devlet GSA
1974
2 Kasım 2021

5941
Cemal Hamdi Meltem
Devlet GSA
1973
4 Kasım 2021

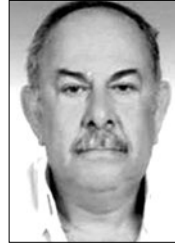
31169
Hakan Erdoğan
Mimar Sinan
Üniversitesi
1995
6 Kasım 2021

5143
Yener Oyman
Devlet GSA
1972
13 Kasım 2021

21497
Erol Kalfa
Trakya Üniversitesi
1988
15 Kasım 2021

9546
Şadi Keskin
Ankara DMMA
1978
22 Kasım 2021

27
Fatın Uran
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1946
23 Kasım 2021

2388
İlhan Tarım
İstanbul Yüksek Teknik
Okulu
1964
25 Kasım 2021

187
Firuzan Baytop
Devlet GSA
1948
28 Kasım 2021

17140
Fuat Şahinler
Mimar Sinan
Üniversitesi
1985
1 Aralık 2021

12482
Ali Erol
İstanbul DMMA
1981
8 Aralık 2021

2211
Yılmaz Erk
İstanbul Yüksek Teknik
Okulu
1963
1 Ocak 2022

7868
Nurhan Kazancı
İstanbul Teknik
Üniversitesi
1976
5 Ocak 2022

348
Vakur Arif Kenber
Devlet GSA
1947
9 Ocak 2022

15064
Faruk Gürani
Viyana Teknik
Üniversitesi
1981
11 Ocak 2022

14334
Tuna Kurtulan Tunalı
MSGSÜ
1982
17 Ocak 2022

ALTAY EROL ANISINA

60 yılı aşkın bir zaman dilimine yayılan arkadaşlığımızla onur duyduğum değerli Altay Erol'un vefatı, ailesi ve yakın arkadaşları ile birlikte mimarlık camiamız için de yeri doldurulamayacak bir kayıptır.

Altay'ı 1950'li yılların başında o zaman Göztepe'den komşum olan rahmetli Tekin Aydın vasıtasıyla tanıdım. Teknik Üniversite mezunuydu, arkadaşları ile proje yarışmalarına katılıyordu. Altay, 1957'de Kemal Ahmet Arû, Mehmet Ali Handan, Hande Çağlar (Suher), Tekin Aydın ve Yalçın Emiroğlu ile birlikte, üyelerinin isimlerinde var olan harfleri içeren, AHE Mimarlık ve Şehircilik Atölyesini kurdu. Tünel Meydanına yakın bir hanın çekme katındaki bürolarında artık AHE ortaklığı altında yarışmalara katılarak dereceler kazandılar. Bunların arasında AHE'nin tanınmasına önemli ölçüde katkısı olan proje kuşkusuz uluslararası çağrılı bir yarışma olan Taksim Vakıflar Otelidir. 1959 yılında kazandıkları yarışmanın uygulama aşaması yönetsel bazı nedenlerle oldukça uzun sürdü, inşaata ancak 1968 yılında başlandı ve 1973 yılında tamamlanarak açıldı.

AHE Mimarlık ve Şehircilik Atölyesi dönemin değerli mimarlık atölyelerinden biriydi, ancak herhalde ülkenin değişen koşulları ile birlikte gelişen uygulama zorlukları, üyelerinden Tekin Aydın'ın çok genç yaşta bir kaza sonucu vefatı gibi nedenlerle yavaş yavaş çözüldü, pek de ömürlü olamadı. AHE olarak, 1960 yılında katıldıkları ve birincilik alan Malatya Bölge Teknik Tarım Okulunun uygulama projelerini ise büro dağıldıktan sonra ayrı ayrı yürüttüler.

Altay, AHE'nin dağılmasından sonra 1961 yılında bir süre Almanya'da bulundu, orada Prof. R. Gutbier ile çalıştı. 1964'te geri döndüğünde Taksim Otelinin uygulama projelerini yaptılar. Daha sonra bir süre AHE'den arkadaşı Yalçın Emiroğlu ile birlikte çalıştı, yarışmalara katıldı. Maçka Fakültesinde ve daha sonraları ise Edirne'de öğretim görevlisi olarak proje derslerine girdi.

Son zamanlarda, uzun yıllara dayanan dostluğumuzun ötesinde bizim için bir vazife olarak gördüğümüz

Hande Çağlar (Suher) ile Altay Erol, Göztepe, İstanbul, 1955.

bir amaç için sıklıkla görüştük. Taksim Otel'i el değiştirdikten sonra yapılmak istenen müdahalelere karşı binanın tasarımını ve inşai karakterini korumak için bir araya geldik. Altay, AHE'nin yaşayan tek üyesi olarak, ben ise eşim Hande Suher'in vekaletiyle, uygulama sürecinde de zaman zaman katkıda bulunduğum bu projenin haklarını korumak üzere kendimi vazifelendirmiştim. Binanın korunması için birlikte raporlar yazdık, dava açtık ve takipçisi olduk. Bundan yaklaşık on sene kadar önce Roma'dan bir İtalyan bir profesör, Altay ve benimle görüşmek istedi, Taksim Otelini Venedik Bienalinde sergilemek istediklerini bildirdi. Ona elimizden geldiğince yardımcı olduk ve bildiğim kadarıyla proje oradaki sergi içinde yer aldı. Biz ise, Altay ile birlikte Türkiye'nin uluslararası alanda tanınan bu otel yapısını korumak için çok çabala-dık. Ne yazık ki içinde bazı değişiklikler yaptılar. Binanın dönemini hatırlatan izlerinin bir kısmını söktüler, değiştirdiler.

Değerli Altay Erol'un kederli ailesi ve yakınlarına, mimarlık camiasına önemli kayıplarından ötürü başsağ-lığı ve sabırlar dilerim. Işıklar içinde olsun.

Esat Suher, Prof. Dr.

Mimar.ist, Sayı: 71 (Mayıs 2021)

BİR ŞİİR VE BİR İNSAN

Cengiz Bektaş, sonradan bir yaşam biçimine dönüşen mimarlık mesleğini seçmemde etkin olan kişilerden biridir. Lise yıllarında Ankara, Güz Sokak'ta yaşarken yan binamızın zemin katında Bektaş'la bir dönem beraber çalışmış olan Oral Vural'ın bürosu vardı. Uzaktan izlediğim o atölyede zaman zaman Cengiz Bektaş'ın da katılımı ile oluşan yaşamın, sanattan edebiyata uzanan ve bahçeye taşan sohbetlerin, gelen giden ve sonradan çağdaş sanat, edebiyat ortamının köşe taşları olduğunu öğrendiğim kişilerin temsil ettiği kültür ortamı alışkın olduğumdan çok farklı, aynı zamanda da çok çekiciydi. İşlerini yaparken şiir okuyan, edebiyat, sinema tartışan, hiç bitmeyen bir oyun oynarcasına maketler yapan, keşfettikleri koy-ların, köylerin, kıyıların fotoğraflarını duvara yansıtan bu insanlar bana başka bir yaşamın daha olduğunu anımsatıyorlardı. Yıllar sonra mimarlık mesleği ve eğitim ortamı içinde Cengiz Bektaş'ı daha yakından tanıma şansını buldum. Kendisi benim kuşağımdaki pek çok kişi için hem ürettikleri, hem üretim biçimi, hem de ürettiklerini sunma ve belgeleme biçimine yönelik olarak özgün bir örnek, bir rol modeldi.

Salgın günlerinde Nevzat Sayın'la bilgisayar ortamında yaptığımız bir canlı sohbet sırasında Cengiz Bektaş'tan bahsederken kendi-sinin en belirgin özelliklerinden birinin "arada kalmışlık" olduğunu vurgulamıştı. Mimarların tarafından bakıldığında, mimarlık nesne-lerinin çok önemli olduğu bir dünyada "yeterince çarpıcı şeyler" yapmadığı, "yapay bir güncellik" kavramı ile süreklilik kurmaya çalışmadığı için, özellikle son dönemde, öncelikli bir ilgi odağı ola-madığını, benzer biçimde solcular için geleneksel anlamda (ye-terince) bir solcu gibi kabul edilmediğini söylemişti. Sanırım aynı durum edebiyat dünyası için de geçerliliğini korudu, yaklaşık yarısı mimarlık dışı olmak üzere yüzün üzerinde kitap yazan Bektaş, o

dünyadan bakıldığında bir mimar, bir sanat adamı idi. Özetle kimsenin nereye koyabileceğini bilemediği ve yaptıklarına oranla az bilinen, hak ettiği kadar ilgi görerek öne çıkmayan biri olarak kaldı¹.

Nevzat Sayın'ın bu yorumu Cengiz Bektaş'ı en iyi anlatan, benim de katıldığım tanımlardan biri. Gerçekten Bektaş bir yandan katı bir modernist gibi davranırken öte yandan yerel mimarlık ve geleneksel birikime değer veren, yerinde araştıran, bu değerleri güncel yaşam içinde yeniden anlamlandırmaya, böylelikle uzlaşmaz gibi görünen bu iki dünyayı yaklaştırmaya çalışan bir mimardı. Kendisini herhangi bir anlayış ya da grup ile güçlü bir temsiliyet ve aidiyet ilişkisi içinde görmek olası değildi. Bu durum, anlayışlara ya da kişilere olan mesafesinden çok, alternatif yaklaşımlara, yeniliklere ve düşüncelere açık olmasından ve kalıpların sınırlarını reddeden araştırmacı kişiliğinden kaynaklanıyordu. Tersten gidildiğinde de Bektaş'ın var olma biçimi önceden kurulmuş tanımlar ve tipolojik sınırlarla örtüşmüyordu. Bektaş her şeyden çok farklı disiplin ve kültür alanlarının birbirlerini besleyerek var olduğu bir birikimi temsil ediyordu. Bu birikimin ayakları mimarlık, felsefe, sanat, tarih, kültür, gelenek, edebiyat ve özellikle de şiirdi.

Cengiz Bektaş'ın Mimarlar Odası Büyük Sinan Ödülünü alması nedeniyle İstanbul'da düzenlenen panelde benim de bir konuşma yapmam istenmişti. Uzun bir konuşma yapmak yerine onun çok sevdiğim, kendisini ve hepimizi anlatan bir şiirinden (Dört Kişiydiler Bir de Ben) yola çıkarak, ona yazdığım bir şiirle anlatmaya çalıştım Bektaş'ı. O günkü samimi beğenisinden cesaret alarak, o şiiri anımsatmakla yetiniyor, kendisini saygı ile anıyorum.

DÖRT KİŞİYDİLER BİR DE O

Dalgaların içinden bata çıka geldiler
Dört kişiydiler, bir de o
Arkalarında keşfedilmemiş ülkenin rüzgârı
Yüzleri alacakaranlık adaya dönük

Aynı pınardan su içtiler
Soluklandılar aynı zeytinin altında
Yolların kesiştiği yerde
İkisi düşler ülkesine
İkisi de düşlerinin ülkesine yöneldi
O buralı kalmaya karar verdi

Üç tane defter vardı yanında
Bir de kalem
Birine yaşananları yazdı
Diğerine yaşanacakları
Düş defteri hep boş kaldı
Bitirmeye kıyamadı

Üç dil konuşurdu
Bir Akdeniz
Bir Anadolu
Bir de Lorca'nın dili

Ve üç yeleği vardı
Biri Kuzguncuk, biri Cumalıkızık'ta
Üçüncüsü zeytin ağacına asılı

Bilirdi Muğla'dan geçmeden Münih'e
Güre'yi görmeden Ankara'ya gidilmez
Ve İstanbul
Doğunun batısı, batının doğusudur.
Ve Akdeniz'in rüzgârı
Biraz oralı, biraz da buralıdır.

Sabırla bir duvar ördü
Bir taş Nazım için koydu, bir de Sinan için
Duvarın gölgesinde oturdu
Elinde düş defteri
Yüzünde keşfedilmemiş ülkenin rüzgârı
Dört kişiydiler bir de o.

Not: 1. <https://mimarlarkonusuyor.com/soylesiler/nevzat-sayin-2> (Erişim Tarihi: 30.04.2020)

Celal Abdi Güzer

Mimar.ist, Sayı: 68 (Mayıs 2020)

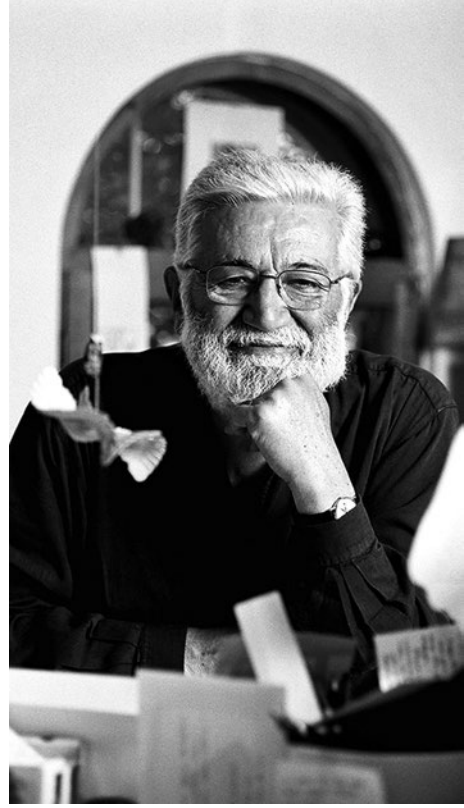
İNSAN DEDİĞİN DERYA MİSALİ...¹

20 Mart 2021'de, değerli meslektaşımız Cengiz Bektaş'ı kaybetmemizin ardından tam bir yıl geçti. Bir sessizliğin içinden geçti zaman. Cengiz Hocamızın kaybı, meslek alanımız için çok büyük ve yeri dolmayacak bir kayıp hiç şüphesiz.

Mimarlar Odası olarak her gün onu saygıyla, sevgiyle ve özlemle anıyoruz.

Cengiz Hoca'nın mesleğe "yaşamın içinden" ya da "yaşamla bütünleşmiş" bakışı onun özgün kimliği idi. Mimarlığı yaşam kültürüyle, edebiyatla, sanatla, şiirle, müzikle birleştirmesi, yaratıcılığını ve mesleki katkılarını bu bakışla sunması değerli bir zenginlikti. Hepimiz için öğreticiydi, bir okuldu adeta.

Cengiz Hoca farklı alanlardaki çok sayıda eserleriyle bu yaklaşımını, araştırmacı kimliğini, değerleri koruma ve yaşatma anlayışını daima vurguladı. Mimarlığın bu özgün yorumunu meslek yaşamlarımıza, düşüncelerimize kattı.

Akademik alana da her zaman özveriyle destek verdi. Eğitimi birlikte tartıştık, değiştirdik, geliştirdik. Ne zaman istesek, derslerimize, atölyelerimize koştı, deneyim ve birikimini cömertçe bizlerle, öğrencilerle, hepimizle paylaştı...

Hiç tükenmeyen enerjisini, üretkenliğini, düşünsel gücünü ve kararlılığını yaşamlarımıza, düşüncelerimize sürekli kattı ve katmaya devam ediyor.

Ülkemiz modern mimarlığının önde gelen ustalarındandı. Eserlerinin dolu dolu öyküleri var, Anadolu kültüründen gelen, yarınlara aktarılacak olan. Farklı ölçeklerdeki tasarımlarında ve üretim süreçlerinde; derinlere inen, tarihi ve kültürü araştıran, yeniden yorumlayan, insanı insanla tanıştıran ve mesajlarını gelecek kuşaklara duyuran özgün bir dili, yaklaşımı ve ne çok sözü var. Duyarlı bakışı, insancı yaklaşımları ve bunları sanatla, mimarlıkla bütünleşmiş mimarlığın temel felsefesi, öğretisi olarak hep var olacak.

Belki de bu nedenle, Cengiz Hoca hep aramızda kalacak.

Her buluşmamızda, konuşmamızda, üretmemizde ondan fikirler, katkılar yerlerini alacak.

Cengiz Hoca iyi ki var diyeceğim, geniş zamanda kalarak. Çünkü o hiç eksilmeyecek, ama artacak. Bu da bizim, mimarlığımızın değerli kültür mirası, kazancı, gerçek varlığı olacak...

Anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyorum...

Not: 1. Bedri Rahmi Eyüboğlu, "Sevgi Üstüne" şiirinden.

Deniz İncedayı, Prof. Dr., MSGSÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü

Mimar.ist, Sayı: 71 (Mayıs 2021)

MESLEĞİMİZİN VE KORUMANIN DUAYENİ PROF. DR. DOĞAN KUBAN'I KAYBETTİK

Türk ve dünya kültürünü ve mimarlığını yorumlayan eserleri ve çalışmalarıyla, çağdaş, bilimsel düşünceyi benimsemiş kadroların ve genç kuşakların yetişmesine büyük katkılar sunan, mimarlık dünyasını aydınlatan; meslek kültürüne ve gelişimine desteğini ömür boyu sürdüren; Mimarlar Odası Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri 1990 "Mimarlığa Katkı Dalı Başarı Ödülü" ile Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA) 2021 "Jean Tschumi Mimari Yazın Ödülü" sahibi Prof. Dr. Doğan Kuban'ı 22 Eylül 2021 Çarşamba günü kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyiz.

Değerli Hocamız Prof. Dr. Doğan Kuban'ı saygıyla ve sevgiyle anıyor; kıymetli ailesine, meslektaşlarımıza ve Mimarlar Odası camiasına başsağlığı diliyoruz.

Özgeçmiş

1926 Paris doğumlu Prof. Dr. Doğan Kuban, 1949 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Bölümünden mezun olmuş daha sonra İtalya'da Rönesans mimarisi üzerine çalışmıştır. 1962 yılında Fullbright bursu ile öğretim üyesi olarak Michigan Üniversitesinde bulunmuştur. 1964-1979 yılları arasında Harvard Üniversitesinde Bizans Çalışmaları Programında çalışmalarını sürdüren Prof. Dr. Doğan Kuban, 1965 yılında "profesör" kadrosuna atanmış, 1974-1977 yılları arasında İstanbul Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Dekanlığı görevini üstlenmiştir. 1974 yılında İTÜ Mimarlık Fakültesine bağlı olarak Mimarlık Tarihi ve Restorasyon Bölümünü kurmuştur. 1980-1981 yıllarında "Ağa Han Konuk Profesörü" olarak Massachusetts Teknoloji Enstitüsünde (MIT) dersler vermiştir.

Türk kentlerinde tarihi ve kültürel mirasın korunması ve restorasyonu alanlarında öncü çalışmalar yürüten; İstanbul, Kazakistan ve Türkmenistan'da sit alanlarında önemli koruma/restorasyon projeleri ve uygulamalarını yürüten Prof. Dr. Doğan Kuban; Ağa Han Mimarlık Ödülleri Programında da Yönetim Kurulu üyeliği yapmıştır.

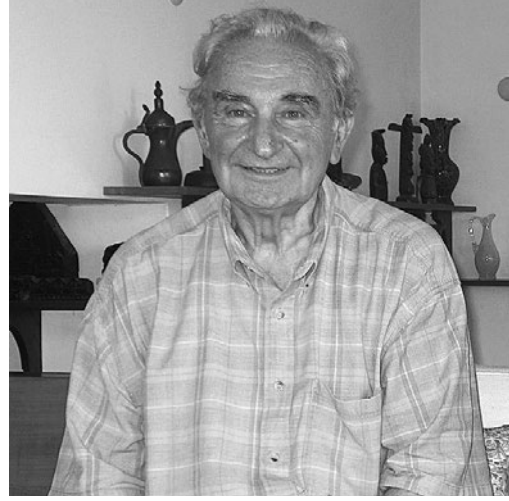
Divriği Ulucami kapılarının eşsiz taş işçiliğinin korunması için özgün yayınlarla ve sergilerle yürüttüğü aktif mücadelesi, koruma alanında özel bir örnek olmuştur. Alanında gerçek bir öncü olan Prof. Dr. Kuban'ın katkı ve çabalarıyla ülkemizde bilimsel, akademik bir disiplin kurulmuş ve çok sayıda uzman, öğrenci yetiştirilmiş, kapsamlı bir yayın bi-

rikimi oluşmuştur. Prof. Dr. Doğan Kuban Hocamız çok sayıda ödüllü kitabın, İslam ve Anadolu mimarisi ve sanatı üzerine sayısız makalenin yazarıdır.

“Türk ve dünya kültürünü yorumladığı eserleriyle mimarlık kamuoyunu aydınlatması ve çağdaş düşünceyi benimsemiş kadroların ve genç kuşakların yetiştirilmesinde görülen büyük katkıları ve bu konulardaki araştırma, yayın ve kurumsal çalışmaları ile mimarlık eğitimine seçkin hizmetleri nedeniyle DOĞAN KUBAN'a Mimarlığa Katkı Dalı Başarı Ödülü verilmiştir.”

Mimarlar Odası Ulusal Mimarlık Sergisi ve Ödülleri 1990 Seçici Kurulu

“Ödül; mimarlık, koruma ve restorasyon alanında “sessiz dev”, Türk mimarlık tarihçisi ve koruma uzmanı Doğan Kuban'a verilmiştir. Çalışmaları İstanbul, Kazakistan ve Türkmenistan'ın zengin mimari miras değerlerine odaklanmıştır. Kuban yaşamı boyunca; Türk, İslam ve Anadolu mimarisinin ihtişamını ve karmaşıklığını dünyaya tanıtan, geleceğin mimarlarına ve bilim insanlarına paha biçilemez bir kaynak oluşturan ve ilham veren yetmişten fazla eser üretmiştir.”

Uluslararası Mimarlar Birliği (UIA) 2021 Jean Tschumi Mimari Yazın Ödülü Seçici Kurulu

Mimar.ist, Sayı: 72 (Eylül 2021)

OĞUZ ÖZTUZCU

*Her öykünün iki değil, binlerce yönü vardır.
Ancak hiçbirinin de olayı tüm gerçekliği ile yansıtmayı mümkün olmayabilir.*
Josef von Sternberg

Zor yazıdır bu işler. Genelde ayrıldığım ve bende iz teşkil etmiş, hayatımda kıymetli bir yer bulmuş kişilere arkasından yazma alışkanlığım var lakin yayınlamaya hiç hevesli olmamıştım. Bunun nedeni neşriyatın, yazmanın samimiyetini nereden bakarsanız bakın etkilediğini düşünmem. Şimdi burada bu etkilenme halden olabildiğince uzak kalarak, sanki kendi kendimeymişim gibi yazmaya gayret edeceğim.

Oğuz Abi'nin Hebil Evleri gibi kıymetli yapılarından, mimarlığından da bahsedilebilir ki benden daha iyi bahsedenler vardır, olacaktır. Ben aramızdaki 8-9 yıllık ilişkiden dem vurarak Oğuz Öztuzcu'dan bahsetmek istiyorum. Onun nezdinde kişisel bir yazı.

Oğuz Abi ile galiba hemen hemen hiç mimarlık konuşmadık. Bizi tanıştıran ve buluşturan ortak meşgale-

mize hiç başvurmamak. Birçok başka şey konuştuk, paylaştık: gündelik hayat, sanatın birçok alanı, insan ilişkileri, yeme-içme gibi. Olağan, olması gerektiği gibi ve bizi bize, kendimizi kendimize anlatan mevzular.

Tanışıklığımıza İstanbul Serbest Mimarlar Derneği (İSMD) vesile oldu. 2012 yılında her ikimiz de derneğin yönetim kurulunda görev alınca münasebetimiz arttı. Oğuz Abi o dönem yönetim kurulu başkanıydı, ben ise yeni bir üye. İSMD yapısal çerçevesini, ilgi alanını Oğuz Abi'nin öngörüsü ile bu dönem değiştirmeye başladı. Gerek başka kurumlarla ilişkileri kurması, pekiştirmesi, gerekse de sosyalleşmesi, derneğin ismini daha da belirgin hale getirmesi Oğuz Abi'nin gayreti ile oluşmaya başladı. Mesleki çalıştaylar, mimarlık sergileri ve kültür-sanat mecrası ile ilişkiler, Açık Radyo'da İSMD altında halen devam eden Açık Mimarlık programının gerçekleşmesi için çalışıldı ve gerçekleşti.

Arkeolojiye ilgisi vesilesiyle arkeologlarla da ahablığı vardı. Çatalhöyük konferansı ile ilgili kazı başkanını Ian Hodder'i, Göbeklitepe için kazı başkanı ve ortaya çıkaran Klaus Schmidt'i ölmeden üç yıl önce birinci elden dinlememizi sağladı. Mısır ile ilgili Zahi Hawass'ı da getirecekti ama hatırladığım kadarıyla Mısır'daki politik olaylardan dolayı Hawass'ın gelmesi gerçekleşemedi. Ne zaman arkeolojiden konu açılrsa heyecanlanır, sanki kalkıp gidecek de açılmayana açacak, kazılmayana kazacak hissi etrafı kaplar, kolay kolay da sönümlenmezdi. Ben kendi adıma az meraklı olduğum bu alana daha meraklı olmamı kendisine borçluyum.

Mimar olmasının yanı sıra görsel sanatlar, arkeoloji, bilim teorisi alanlarında da yetkin ama kendini ortaya koymaktan imtina eden bir entelektüeldi. Fotoğraf, grafik, resim üretiyordu. Ortaokul yıllarımda kısa bir tabelacı çıraklığımın aramızda konu olması üzerine bana Korfu'da Fırça Tabelacılığı kitabını vermişti. 2003 yılında Korfu adasındaki tatili esnasında dükkânların fırça işi tabelaları Oğuz Abi'nin çok ilgisini çekiyor ve artık üretimi yok olmaya yüz tutmuş, alaylı tabelacıların bu zanaatını fotoğraflayarak yayına dönüştürüyor.

Yurtdışında da sergilenen fotoğrafları grafik-fotoğraf arakesitinde özel bir yerde duruyordu. Kamerasını ayarlılar, anlar üzerine yöneltirken kadraj ve netlik kıstaslarını genel geçer kabuller harici kullanarak kendine göre bir dil kurmuştu. Kendi ifadesiyle photopaintings dediği bu kendine özgü müdahale tekniği ile fotoğraflarını klasik formattan farklılaştırarak deneysel, dışavurumsal bir yöntem oluşturmuştu. Aramızdaki konuşmalarda fotoğrafın resminin –ve grafiğinin– çalışmalarının olmazsa olmaz bir hammadde olduğundan söz etmiş ve bu kesişmeden hazzettiğini ifade etmişti.

Oğuz Abi'nin az rastlanır samimi nezaketi, konuşurken iki elinin senkronize melodik hareketi, adeta aklıdan geçenler ile diline düşenlerin senkronunu temsil ediyordu.

Tanıdığım titiz ve vicdanlı insanlar içerisinde en önde gidenlerden gördüm. Bir süredir rahatsızlığından dolayı istesek de eskisi gibi görüşemiyorduk. Uzaklık, görüşeceğini bilmenin özlemi gün olup kapanamaz mesafelere ulaştığında, hüzün insanın içine beter bir halde çöktüğünde özlemek tarifini değiştiriyor, içimizdeki boşluklar ile dışarının boşluklarını ters yüz ediyor.

Cem Sorguç

Mimar.ist, Sayı: 68 (Mayıs 2020)